

V VĚSTNÍK

Tělocvičná Jednota Sokol Sydney

Projev, který přednesl br.H.Polesý při vzpomínce 121.narozenin našeho prvního presidenta T.G.Masaryka.

DRAHÁ MLÁDEŽI, SESTRY A BRATŘI !

Daleko od staré vlasti zrazené, znásilněné, zbavené státní samostatnosti a občanských práv, scházíme se dnes my ve svobodném světě v luně velikého, prudce se rozrůstajícího města Sydney, abychom oslavili a uctili výročí narozenin T.G.Masaryka, prvního presidenta Československé republiky, největší to osobnosti našeho Sokolstva od dob Tyršových a Fugnerových, filosofa a státníka světového významu. V neděli tomu bude 121 let, kdy se narodil dne 7.března 1850 v Hodoníně, z chudých rodičů. Otec jeho byl panským kočím na císařských statcích, matka bývala za svobodna hospodyní v panských rodinách, kdež poznala život lepší a lidsky důstojnější. A byla to matka, jež vynohla, že mladý Tomáš šel na školy. Začal na německé škole v Hodoníně a nutno uvést, jaké to vládly poměry, když otec se učil od Tomáše psát. Náš Tomáš byl hluboce pobožný a tak ministroval u pátera Satory v obci Čejkovicích. R.1861 dostal se na reálku v Hustopeči. Učil se dobře. Po dvou třídách reálky měl jít na učitelskou přípravku. Tam ale přijímali až od šestnácti let. Co dělat mezi tím ? Tož šel na řemeslo do Vídně, na umělecké zámečnictví. Pracoval rád, ale byla to práce jednotvárná. Zato tuze rád četl. Ale když mu jeden učedník knížky ukradl, bylo mu tak teskně, že utekl domů na Čajč, jak se ta obec jmenovala. Práci našel u panského kováře a tam se mu líbilo. Zde pouhou náhodou potkal se se svým profesorem z reálky Ludvíkem, který jeho matce domluvil, aby mladý Tomáš šel k Ludvíkovu otci za učitelského praktikanta. Tam pomáhal ve škole bez platu, za byt a stravu, jen rektor ho učil hrát na piano. Tomáš hrál v kostele na varhany, chodil zpívat na pohřby a tak se přizpíval. Jeho vášní byla četba knih a to jezuitských, zbylých na zámku. Chtěl ale rozumět latinským citátům. A tak ho začal učit latiny pater Sator. Na jeho radu složil zkoušky ve Strážnici z první třídy gymnasia. To už se pak dostal na německé gymnasium v Brně. Žít se musil přiučováním žáku. Z Brna odešel na akademické gymnasium ve Vídni. Tam byl dvanácte let. Mezitím rok studoval v Lipsku. Zajímalo se o náboženství, politiku a národnost. Po maturitě v r.1872 šel na studium filosofie na Vídeňské universitě. Vedle filosofie studoval též přírodní vědy. Říkal: "Člověku je vrozeno usilovat o poznání. Nezájem a lhostejnost je horší než nevědomost. Já chci znát fakta, ale také jaký mají smysl." Nejlepším přítelem byl mu kolega Herbert, po němž dostal jméno jeho prvorozený syn. Přítelem z Brna byl mu pozdější profesor klasického jazyku Jakub Všetěčka, který mne na Jičínském gymnasiu učil řečtině. Sám byl zakladatelem turistiky na Jičínsku blahé paměti. Náš Tomáš říkával: Poznat o jeden jazyk víc znamená

žít o jeden život více. Když už byl prezidentem, přijel za ním jeden filosof se podívat, jak vypadá šťastný člověk. A Tomáš prozradil: "Hlavní věcí je mít život bohatý událostmi a vnitřním vývojem". V Lipsku se seznámil a později oženil s Charlottou Garrigue. Studovala hudbu, byla krásná duší i tělem. A Američanka stala se Češkou. Do roku 1882 byl soukromým docentem bez platu a živil se výpomocnou profesurou na gymnasiu. Do Prahy se dostal jako mimořádný profesor na tři roky na universitu, ale svým bojem za pravdu a právo si vyvolal mnoho nepřátel a tak místo tří roku musil čekat třinácte let, než se stal řádným profesorem na České universitě Pražské. Ta profesorská léta Masarykova byla samý zápas s lidmi úzkého profilu, jimž každý prostředek byl dobrým aby poškodili protivníka. T.G.Masaryk sám založil literární měsíčník Athenaeum. V něm byly napadeny rukopisy Královodvorský a Zelenohorský jako padělky. Přišly jiné aféry jako Schauerova navrhující, aby národ český se poněmčil a stal se součástí "veliké kultury německé". Přišla aféra Hilsnerova o rituální vraždu. A byl to Masaryk, jenž znova šel do boje za pravdu a spravedlnost. Říkal: "Nemám rád vlastnění. Máš-li svou vlast rád, tož pro ni něco dělej. Proti vítězným Mladčechům založil stranu realistickou. Poslední léta před první světovou válkou poslanceval. Zase říkal: "A co je politika než utváření skutečného života? - Když vypukla válka v r.1914 T.G.Masaryk se rozhodl, že musí proti Rakousku něco dělat. Měl špatné svědomí, že lidé jdou proti své vůli na válečné jatky i do kriminálu, hlavně z řad Sokolstva, kdežto poslanci že sedí doma. V prosinci 1914 utíká do Itálie, kde vychází ve styk s tamními krajany a přáteli ze státu dohodových. Z Říma přeložil své působení do Ženevy, kdež v den pětistiletého výročí upálení mistra Jana Husa uspořádal s Arnoštem Denisem, velkým francouzským přítelem našeho národa, takto profesorem na Serbské universitě veliký veřejný projev proti Rakousku, jímž vyburcoval veřejné mínění světové za práva národa českého a slovenského. Do Londýna přichází v dubnu 1915 a vyvíjí nadlidskou činnost, píše do významných novin světových, píše dopisy na všechny strany profesorům a politikům francouzským, anglickým a americkým, bojuje za práva svého národa. Do Ruska odjíždí v r.1917, kam ho volala odbočka Národní rady. Tam přichází už do revoluce. Nastávají potíže s ruskými úřady, aby mohly být utvořeny pluky naší armády, jež se rozrostla na plných padesáttisíc mužů. Již před tím ovšem vznikly naše legie ve Francii a později i v Itálii. Dostat naši armádu přes Sibir až do Vladivostoku byl hotový zázrak státnické dovednosti Masarykovy a jeho lidí. Před samým mírovým jednáním spěchal Masaryk do Ameriky. A bylo to 20.listopadu 1918, kdy odejel domů, co zvolený prezident. Vstříc jemu na hranice jel sám první náš ministerský předseda Dr.Karel Kramář, po jehož boku se vracel v triumfálním průvodu do jásající osvobozené Prahy, po trista letech rakouské nevolnosti. - A v čem že se jeho život vyvrcholil? Ne, že se stal prezidentem, pravil, ale že jsem nemusel měnit nic ve své víře v humanitu a demokracii, nic měnit na svém hledání pravdy ani na nejvyšším mravním a náboženském příkazu lásky k člověku. Říkám si, že v tom neustálém zápase o lepší příští národa a lidstva, stál jsem na straně dobré. To vědomí stačí, aby život člověka byl krásný a jak se říká šťastný.

Oplakáván celým národem T.G.Masaryk zemřel dne 14.září 1937 v 3.29 hod. ráno v pozhnaném věku osmdesátisedmi let. Ale pokud poctivost, svědomitost a láska k práci a pravdě budeme uskutečňovat v každodenním životě, bude T.G.M. v nás živým, jak po tom toužil věře v nesmrtnost duše a tím se naplní i jeho přání: Já chci být já i po smrti. - My pak nemůžeme než opakovat věčně pro nás i budoucí platná a závazná slova Dr.Beneše, pronesená nad rakví T.G.M. na hřbitově v Lánech: Presidente Osvoboditeli, odkazu, který jste vložil do našich rukou, věrní zustaneme!

Nazdar!

Úvodem přednesl žák Karel Brázek báseň "Návrat vítěze" a dorostenka Olinka Volfová krátce poděkovala za mladou generaci - mládež sokolskou. Řekla: "My mladá generace Československého národa - my mladá sokolská mládež, jsme věční Vám, Vaší generaci, které v době života a práce T.G.Masaryka žila a která byla skutečně jeho ideály vychována. My děkujeme Vám, že nás poučujete o práci a životě našich velikánů, snažíte se nás seznámit s jejich díly a životem. Poznáváme, že tehdy se staneme dokonalými Čechoslováky - demokraty - až bude v nás T.G.Masaryk věčně živý i v příštích generacích - až bude žít i dnes a stále na věčnost."

Chápeme nyní, že smrt T.G.Masaryka neznamenal jeho odchod. Odešel sice veliký člověk, kdžž naplnili se jeho čnové, ale neodešel jeho duch, jeho nesmrtná duše, v jejíž nesmrtnost věřil. Jeho duše zustala v jeho lidu, zustala mezi námi. V nás musí i navždy zustat Masarykovo heslo: "PRAVDA VÍTĚZÍ!"

Státními hymnami zakončili jsme večer, ze kterého si mohli odnésti poučení naše mládež a ti co neměli možnost doma, za posledních 20 let poznati kdo T.G.M. byl a co pro národ Československý znamenal.

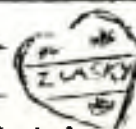
-o-o-o-o-

Hře Glagolskaja v Sydney Town Hall

Nepodařilo se, aby Janáčkové slavnostní byla dávana v Austrálii r.1968, kdy jsme slavili 50 let založení CSR, její provedení se uskutečnilo ve dnech 14. a 15.dubna v sydneyjské Town Hall. Bude hrána sydneyjským symfonickým orchestrem (dir. MacKerras) a zpívána ve staroslovanské sólisty (párt alta sestrou Miluškou Šimkovou), a velkým sborem sydneyjské filharmonie. V tomtož programu je zaražena Dvořákova symfonie Op.7 B-moll. Koncert bude vysílán ABC stanicemi 2FC, 2NA, 2CY.

M sa Glagolskaja, kantáta pro sóla, sbor, orchestr a varhany, byla dokončena 15.října 1926, kdy bylo Leošovi Janáčkovu 72 let. Je to jedno z jeho nejlepších děl a byla jeho příspěvkem k oslavám desátého výročí založení CSR. Po jejím prvním provedení Janáček zamítl kritiku, která ho nazvala zbožným starcem, na což v časopise Literární svět odpověděl: "V této skladbě chci zduraznit sílu a zachovalost našeho lidu, ne ve víře, ale v národě samém". K úctě památky věrozvěstu Cyrila a Metoděje a k upomínce rozbrěsku našich dějin použil staroslovanský text a tím i název. Dokončenou skladbu věnoval Iru Leopoldu Přechanovi, arcibiskupu olomouckému.

MATEJSKÁ POUT' ...

"Na svatého Matěje když se slunko zasměje," jak zní stará píseň našeho písničkáře Karla Hašlera, platilo i na naši sokolskou Matejskou v poslední neděli v únoru. Tato se nekonala na známém vršíčku a u kostela sv. Matěje nad Prahou, ale "U Slavíku" v Leppingtonu, ale s tou pravou poutí si příliš nezašla.

Po dlouhé deštivé době zasvitlo nám slunéčko, což dodalo pouti nejen lesku, ale i lepší letní nálady. Dlouhé řady aut našich členů i příznivců se valily k průčelí restaurace, kde již z daleka nás vítal velký nápis spolu se státní vlajkou a pod ní se leskly v slunci šediny nám tak dobře známého pokladníka, jenž zářil přátelským úsměvem. Po zaplacení vstupu jsme se rozjeli s vozem po palouku vonícím čerstvě posečeným senem, kde na jeho konci nás vítal starosta Sokola a zároveň nám vykázal místo na parkování. (Inu, při takové pouti pořádek musí být!) Z povzdálí nám kynuly poutové stánky, jež byly honosně okrášleny výborně provedenými nápisy, ku př. "U Fleku", "U Staré paní" atd., jež jasně dokazovaly vzácné umění jedné naší sestry. (Marně jsem hledal stánek "U děravého džbánu", ale pak jsem se uspokojil s láškou piva "U Mesteku"). Jelikož jsem ale skutečným mlsným zubem, zamířil jsem odvážně ke koláčům a přitom jsem mohl nechat své oči na krásných perníkových srdcích, jež byla pomalována a nadepsána zcela odvážnými nápisy, jako "Z lásky", "Z hubičku", "Za něco" aneb "Vem si mě, neprohloupíš, a podobně. Po přečtení těchto několika nápisů ztratil jsem jaksi svůj důstojný klid, zvláště když jsem se povšiml tváří a pohledů mladých sester v rozkošných národních krojích, jež obsluhovaly naše hosty.

Ve svých národních krojích vyjímaly se tak krásně v zeleně natřených stánkách, že jsem maně před touto nácherou přivřel oči a tu jsem viděl sytě zelenou louku a po ní rozhozené červené i bílé kvítí.

Po delším doušku "U Mesteku", kde se podávala jemně chlazená Plzeň vyrobená v Sydney, pocítil jsem náhlou prázdnotu žaludku, tudíž zamířil jsem ke stánku kde se skvěly na talířích do zlatova smažené řízky. Není třeba zde popisovat jak takový řízek s bramborovým salátem chutnal, tam venku, za zvuku reprodukováné hudby statečně vysílané jedním z nových krajanů.

Šestičlenná hudba začala hrát až po poledni a jakmile spustila náhoda přítomných se stupňovala. Naši, jinak velmi osvědčení volejbalisté ženy i muži (kteří vyhráli již několik cen) předváděli vzorovou hru vedle na palouce, přestože slunéčko pěkně připalovalo.

Chýlil se večer, stíny eukalyptusových stromů se prodlužovaly a slunce nastoupilo svoji dráhu k domovu. Lidé se zdvihali více a více k tanci, čelíčko šlo k čelíčku a perníkové srdce šla na odbyt. Muzika dohrála, nastala cesta k domovu. Mládenec si vedl nově objevenou dívku k domovu drže ji kolem pasu, zatím co ona si pevně drží darované srdce z perníku "Mám Tě rád!" "U svatého Matěje, měsíc svítil na cestu, když jsem si vedl nevěstu".

K.S.

DROBNÉ ZPRÁVY...

Dne 27. března 1971, se koná v Liverpool, soutěž národních tanců. Skupina sokolské mládeže se soutěžení zúčastní a předvede Českou Besedu. Závodí se o stříbrný pohár a soutěž se každým rokem opakuje. Dopoledního průvodu městem se mimo tancujících zúčastní skupina v národních krojích. Průvod vychází v 11.30 ráno od obchodního domu Big "W" Woolworths na Hume Highway. Kdo má zájem a chce přijít v národním kroji, prosíme ohlaste se na číslo tel. 38-35 11, anebo v pátek v tělocvičně. Sraz je o 11 hodině před jmenovaným obchodním domem. Přijďte včas, a přiveďte své známé děti.

Sestra Blanka Charausová a Mirek Mynar oznamují svůj sňatek, v sobotu dne 3. dubna 1971, v kostele St. Pauls Gurney, Rd., Villawood.

Ludva Kantůrek s chotí Majkou hlásí přírůstek do rodiny. Je to holčička k radosti jak rodičů, tak babičky, dědečka a strýce Petra. Gratulujeme

Dne 13. února 1971, byli oddáni v kostele sv. Josefa, Edgecliff, sl. Jana Štichová (sestra našeho člena Jar. Štichy) a pan Jan Marc. Vše nejlepší, blahopřejeme.

Dne 6. února vstoupil do stavu manželského, známý krajan Josef Kantůrek. Přejeme milému krajanu a jeho paní vše nejlepší a mnoho životních úspěchů.

Andulka Maříková, naše dorostenka, nemohla se zúčastnit Matějské veselice, protože byla nemocná. Tři neděle v posteli, nebyti ve třech cvičeních, zmeškati "matějskou" to je pro naši Andulku trochu více než dost. Nyní je opět z lékařského dozoru, takže opět uvidíme její veselou tvářičku v tělocvičně. Zmeškala ale jak ji známe, vše dohoní.

Ještě z Matějské...

Velký podíl na prodeji všeho jídla, perníkových srdcí a koláčů mají naše hezké dorostenky a to Anička, Miruška a Zuzanka Jeřínkové, Helenka Kuncová, Evička Machová a Olinka Volfová. Všechny obrázky a výzdobu pouti namalovala Maruška Martinů, která se po dlouhé době v nemocničním ošetření pouti zúčastnila. Děkujeme za jejich pomoc a víme kam se příště obrátit, o další služby

Za rámeček patří obětavost manželů Stromkových, kteří přesto že nejsou nejmladší (o stáří se u nich skutečně mluvit nedá), přijeli vlakem do Liverpool, a šli pěšky až na místo pouti, je to celkem asi 8 mil. Kromě choďeckého rekordu, byli jedni z nejpilnějších celé odpoledne na tanečním parketu. Skutečně výkon.

Informace o pozemku. Místní council, dokončuje zavedení kanalisace a konečnou úpravu příjezdu ke hřišti a jednotlivým pozemkům. Rovněž poslední formality s Dept. of Land o předání země do vlastnictví se dokončuje. Jinak se stále hlásí zájemci o práci. Plány budovy jsou již připraveny ke schválení, a čeká se na příkazy councilu o zepojení vody a kanalisace. Pomalu, a musíme mít trochu trpělivosti, když tak dlouho jsme čekali.

Dr. Alexander Pollack, zaslal na stavební fond \$10, za tento dar srdečně děkujeme.

Manželé Šulákové v Yagooně slavili v rodinném kroužku zasnoubení. Jejich nejstarší dcery Silvy s p. I. Tate. Blahopřejeme.

Prosíme, kdo má vypůjčené knihy z naší knihovny aby je vrátili. Další zájemci čekají.

T Ě L O C V I Č N Á J E D N O T A S O K O L S Y D N E Y

269 Willarong Rd., CARINGBAH N.S.W.-2229. Tel.524-9572

P O Z V Á N K A

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

na XX. řádnou valnou hromadu SOKOLA SYDNEY, která se bude konati
ve čtvrtek dne 1. dubna 1971 - o 7. hod. večerní.
V místnosti č. 2. - přízemí - Town Hall, Oxford St., PADDINGTON.

P O Ř A D J E D N Á N Í

1. Zahájení br. starostou.
2. Volby: a) zapisovatele valné hromady
b) sčítatelů hlasu.
3. Čtení zápisu XIX. valné hromady a jeho schválení.
4. Zprávy činnosti: f) záborního referenta,
a) starosty, g) hospodáře,
b) jednatele a matrikáře, h) knihovníka,
c) vedělavatele, i) archiváře,
d) náčelníka, j) kronikáře,
e) náčelnice, k) pokladníka-roč. bil.
5) Návrh na udělení absolutoria.

P Ř E S T Á V K A

- 6) Volby činnosti: f) náčelníka,
a) starosty, g) náčelnice,
b) místopředsedy, h) 10 členů výboru,
c) jednatele a matrikáře, i) 3 náčelníků,
d) pokladníka, j) advokáta jednoty,
e) vedělavatele, k) auditora jednoty.
7) Volná návrhy a zakončení valné hromady.

Nesejdeli se v ustanovenou hodinu dostatečný počet členů, valná hromada se koná o pol hodiny později za jakéhokoliv počtu přítomných podle přítomných stanov.

Volná návrhy je třeba podati nejméně týden před konáním valné hromady - písemně na adresu bratra jednatele - Karel Saltman, 50 Christie St., St. Leonards, Sydney, N.S.W.

S bratrským pozdravem HAZDAR

V. HAZDAR, v. r.
starosta

KARL SALTMAN v.r.
jednatel